

HONVÉD.

Megjelenik e' lap, vasárnapot kivéve naponként magyar és német szövegben egy íven. Előfizetési díj: féldévre postán négyszer küldve 6 gr. 48 kr. kétszer küldve 6 fr. 24 kr. havankint csak Kolozsvártt 1 fr. ezüst pénzben.

Der Honvéd erscheint täglich, Sonntag ausgenommen, in ungarischem und deutschem Texte, auf einem Bogen. Praenumerations Preis: halb Jährig, mit Postversendung, viermal in der Woche: 6 guld. 48 kr. Zweimal: 6 guld. 24 kr. Monathlich für Clausenburg: 1 guld. Conv. Münze.

HIVATALOS ROVAT.

Európa népeihez.

A' magyar kormány, a' magyar nemzet nevében, de minden szabad nemzetek érdekében, kötelesnek érzi magát, ünnepelesen felszólalni:

A' magyar földön a' szabadság viv a' szelgasággal harcot, a' jog viv a' durva erőszakkal, a' humanitás küzd az embertelenséggel, tusát életre halálra.

Isten megáldotta csodamódon igazságos fegyvereinket, 's az osztrák hadsereg kikergettetvén hazánk szent földéről, többé már nem bírta megtámadni határainkat, hanem félelmében Bécsset és Olmützet őrizte.

A' másik hadsereg Slavoniába menekedett.

A' harmadik Oláh és Szerbországba tolatott ki, a' nélkül, hogy a' népek közti jog szerint ott lefegyvereztetett volna.

Isten megáldotta fegyvereinket, mert ügyünk igazságos mint az erény, ellenségünké igazságtalan mint a' bűn.

Az uralkodó ház vétkeket követett el, egy a' vakságig hűségű nemzet ellen, melyeket ember nem felejtethet el 's Isten nem bocsáthat meg soha.

Tudniillik:

Az uralkodott ház szövetezett az ország 's alkotmány ellenségeivel, egyes rablókkal és a' pártütökkel, a' nemzet elnyomására.

Az uralkodott ház ünnepi esküvel szentesített alkotmány 's státusélet eltörlésére fegyverrel támadta 's támadtatta meg alattvalóit, kik ellene fel nem lázdtanak, sőt a' kik fegyvert csak akkor és egészen készületlenül fogtak, midőn az udvar által pártütésre felhívott Jellachich Pesttől már három órányira volt.

Az uralkodott ház az ország területi épségének erőszakos eldarabolását 's megcsönkítését elhatározta 's meg is kezdte, a' melynek fentartására hittel megesküdött.

Az uralkodott ház idegen fegyveres erőt, szerbeket és muszkákat használt, saját alattvalóinak legyilkolására 's törvényes alkotmányuk elnyomására.

E' bűnöket a' Habsburg-lothringi ház mind együtt és egyszerre követte el, 's elkövetett annyi árulás, annyi rablás gyujtogatás, öldöklés, kegyetlenség közepette, mihez hasonlíthatót nem mutat fel a' történet, sem az új, sem az ó.

Csak innen megmagyarázható azon rögtönös és óriás fordulat, mely a' nemzet gondolataiban, nézeteiben, érzelmeiben végbe ment. Előbb imádtá királyát, — és most gyűlöljővé lett. Előbb hitt az eskünek, — és most bizodalját minden régi tekintély iránt elvesztette. A' békét a' bűnig megszokta, a' szelidséget az elpuhulásig megkedvelte a' nemzet, és most bosszút lehel, harcot kíván, a' győzedelmérti halálban gyönyörködik. A' szabadságot mint ajándékot várta, most mint jogot követeli, 's a' nemzet lelkében az elpusztult 's kiölt országreszek világánál nincs más rém mint a' királyi kép, mely győtrője, kínzója, öldöklője, gyujtogatója, pusztítója, legalávalóbb hitzegője az országnak.

A' közérzelem 's közhit e' fordulata nem egyes embernek, nem igazatóknak műve. Az uralkodott ház bűnei idézték elé mind ezt. Tetteiknek természetes gyümölcse. Vallja a' nemzet, bizonyítani fogja a' történet.

AMTLICHER THEIL.

An die Völker Europa's.

Die ungarische Regierung fühlt sich im Namen der ungarischen Nation, und im Interesse aller freien Nationen verpflichtet, ihre Stimme zu erheben.

Im Ungarlande kämpft Freiheit mit Knechtschaft, Recht mit roher Gewalt, Humanität mit Unmenschlichkeit den Kampf auf Leben und Tod.

Gott hat unsere Waffen wunderbar gesegnet, und das österreichische Heer, verjagt vom heiligen Boden unseres Vaterlandes, vermochte nicht mehr unsere Grenzen anzugreifen, sondern bewachte furchtsam Wien und Olmütz.

Die andere Armee flüchtete nach Slavonien.

Eine dritte wurde in die Walachei und nach Serbien gedrängt, ohne dass solche dem Völkerrechte gemäss entwaflnet worden wäre.

Gott hat unsere Waffen gesegnet, denn unsere Sache ist gerecht wie die Tugend, die unseres Feindes ungerecht wie die Sünde.

Das regierende Haus hat gegen eine bis zur Blindheit getreue Nation Verbrechen begangen, welche der Mensch niemals vergessen und Gott niemals vergeben kann.

Nämlich:

Das vormalige Herrscherhaus verbündete sich mit den Feinden des Landes und der Verfassung, mit einzelnen Räubern und Rebellen, um die Nation zu unterdrücken.

Das vormalige Herrscherhaus griff seine Unterthanen mit den Waffen an und liess sie angreifen zur Vernichtung unserer staatlichen Lebens, — seine Unterthanen, die sich gegen dasselbe noch nie empört hatten, ja die nur damals erst und da gänzlich unvorbereitet zu den Waffen griffen, als der vom Hof zur Rebellion aufgeforderte Jellachich nur mehr drei Stunden von Pesth entfernt war.

Das vormalige Herrscherhaus beschloss und begann bereits die Zerstückelung und Verstümmelung der Territorial-Integrität des Landes, deren Aufrechthaltung es mit einem Eide beschworen hat.

Das Herrscherhaus nahm fremde bewaffnete Macht, Serben und Russen zu Hilfe, um seine eigenen Unterthanen zu morden und unsere gesetzmässige Verfassung zu unterdrücken.

Diese Verbrechen beging das Habsburgisch-Lothringische Haus alle zusammen und auf einmal, und liess inzwischen so viel Verrath, Raub, Brand, Mord und Grausamkeiten verüben, deren ähnliche weder die alte noch die neue Geschichte aufweist.

Nur daraus lässt sich die plötzliche und riesenhafte Wendung erklären, welche in den Gedanken, Ansichten und Gesinnungen der Nation eingetreten war. Vordem betete sie ihren König an, jetzt ist er ihr verhasst geworden; vordem glaubte sie dem Schwur, jetzt hat sie das Vertrauen gegen alles frühere Ansehen verloren; — die Nation ward den Frieden bis zum Vergehen gewohnt, sie liebte die Milde bis zur Verweichlichung, und jetzt athmet sie Rache, wünscht Krieg und stirbt freudig um den Preis des Sieges. Vordem erwartete sie die Freiheit als Geschenk, jetzt fordert sie solche als Recht, und es gibt in der Seele der Nation bei dem Lichte der verheerten und entvölkerten Landstheile kein anderes Scheusal als das königliche Bild, welches der Quäler, Peiniger, Mörder, Brenner, Verwüster, und der gemeinste Eidbrüchige ist.

Diese Wendung in der öffentlichen Gesinnung und des allgemeinen Glaubens ist nicht das Werk eines einzelnen Menschen, eines Agitators. Die Sünden des vormaligen Herrscherhauses haben diess alles hervorgebracht. Es sind die natür-

Innen van, hogy míg a' határokon még dühösen foly a' harc, ben az országban paradicsomi béke és egyetértés uralkodik.

Gazdagon gyűlnek perczenként a' hívek áldozatai a' bazaar szent oltárára.

A' bűnök száma fogy, a' fömlőzők kamarái csaknem kiürültek. A' lélekerő és szenvedély nem a' gonosz tett, hanem a' hazafiság táplálékává válik. Egy a' legtragyogóbb tünemények közül, mely forradalmat valaha jellemezett.

A' nép szívesen fizeti adóját; örömet hordozza a' hadviselés nehéz terheit, bár az ellenség által kegyetlenül kiszorítottatott.

Kilencz hónap alatt 200,000 honvédet önként ada a' nemzet, nemcsak kényszerítés nélkül, de az anyai szemek bükönyvei nélkül is.

Ez az erény, ez a' hazafiai hűség az, a' szabadságszeretet forradalma.

A' nemzetnek nincs baja ön kebelében, csak külső ellenséggel küzd.

Ekképen nem meglepő eredmény volt, hogy a' nemzet, ily általános 's egyetértő lelkesedésében, a' pokoli ármanynyal felzigatott oláhok, rácokot legyőzte; hogy Erdélyből kikergette az osztrákok 's muszkát, hogy Windischgrätzet, Welden, Wolgemuthot, Jellachichot egymásután meggyőzte, 's midőn Budán és Pesten kitézte a' háromszínű zászlót, a' megrémült osztrák kormány Bécsből Linz felé hordotta kincseit.

Pedig a' magyar nemzet forradalma ment a' terrorismus minden szörnyeitől, 's hadviselésünk hódol a' műveltség 's humanitás isteni elveinek.

Az osztrák sereg ingyen éli a' szegény földnép vagyonát; mi saját határainkon belől is mindenütt kész pénzért fizetünk.

Az osztrák sereg rabol, öldököl, gyújt; mi a' magyar határon túl ritkán léptünk át és soha nem pusztítottunk, sőt viszszaoptoltuk a' mi kár elkövetettét.

Az osztrák zsarnokság annak, ki saját hazája mellett viv, elvételi vagyonát és gyalázatosan felakasztatja tiszteinket, a' mi kezünkben 2 tábornok, 500 főtiszt és 20,000 fogoly van; ezek közt több nemzetünkbeli hazaáruló, de mi még egyet sem végeztetünk ki, és 4000 horvát fogolyt nagylelkűleg visszaadtuk a' szabadságot.

Istene kívül im e' tetteink tesznek tanubizonyságot arról, hogy mi a' zsarnokság és barbárság ellen harczolunk, hogy mi a' szabadságot és humanitást nemcsak hirdetjük, de gyakoroljuk is, azon nehéz körülményekben is, midőn az övédelemnek szüksége nemzetet rendkívüli szabályokra is feljogosíthat.

A' magyar nemzet fegyvere az osztrák sereggel már végezett is. A' megszabadított országot már csak fel kellett virágoztatni. És a' Habsburg-Lotharingi ház másodsor folyamodik a' muszka zsarnok segédelméhez. 'S Brassótól kezdve Lembergben keresztül Bécsig 120,000-ból álló muszkahad tört be hazánkba, a' népszabadság vértanúinak országába.

(Vége köv.)

Nem hivatalos rész.

Kolozsvár, jul. 11.

Neutralitás.

A' harc, melyet vivünk a' szabadság harca a' szolgáltság ellen.

Szabadságot pedig nemcsak a' magyar, hanem minden más ez országot lakó népfajok számára akarunk.

Kell tehát, hogy midőn testvéreink e' szent, e' dicső harczban az ország mindenekkel közös szabadságáért szívök vért hullatják, segítsenek abban minden népfajok által egyformán testvéreileg.

Nem akarjuk a' közelebről vult idők sebeit felszaggatni, sőt ha bár nincs is hatalmunkban elnémitni a' történetet, mely részrehajlatlan ítéletével suttandja az árulókat, a' hitszegőket, szives örömet takarnók feledés fátyolával az árulás, hitszegés ördögi harczát, mely ellenünk az eláramított népfajok által viva-

lichen Früchte seiner Thaten. Diess bekennt die Nation und die Geschichte wird Zeugniß davon ablegen.

Daher kommt es, dass, während an den Grenzen noch der Krieg mit aller Heftigkeit geführt wird, im Lande selbst paradisischer Friede und Eintracht herrscht.

Unausgesetzt werden reichliche Opfer von den Getreuen auf dem heil. Altar des Vaterlandes dargebracht.

Die Zahl der Verbrechen nimmt ab, die Kerker sind fast leer. Geisteskraft und Leidenschaft wird nicht zur bösen That angewendet, sondern sie ist die Nahrung des Patriotismus geworden. Eine der glänzendsten Erscheinungen, welche je eine Revolution charakterisirte.

Das Volk entrichtet willig seine Steuern, freudig trägt es die schweren Lasten des Krieges, obwohl es von dem Feinde unbarmherzige Erpressungen zu erleiden hatte.

Unter neun Monaten hat es 200,000 Honvéd freiwillig der Nation gegeben, nicht nur ohne Zwang, sondern ohne dass sogar die Mütter Thränen der Trauer dabei vergossen hätten.

Diess ist die Revolution der Tugend, der patriotischen Treue, der Freiheitsliebe.

Die Nation ist im Inneren ruhig, sie kämpft nur mit einem auswärtigen Feinde.

Es war demnach kein überraschendes Ereigniß, dass die Nation bei so allgemeiner und einhelliger Begeisterung die mit höllischen Ränken aufgestachelten Walachen und Raizen besiegte; dass sie die Oesterreicher und Russen aus Siebenbürgen verjagte, dass sie über Windischgrätz, Welden, Wolgemuth, Jellachich nacheinander den Sieg davon trug, und die erschreckte österreichische Regierung, als in Ofen und Pesth die dreifarbigte Fahne aufgepflanzt wurde, ihre Schätze von Wien nach Linz bringen lies.

Und die Revolution der ungarischen Nation ist frei von allen Greneln des Terrorismus, und unsere Kriegsführung huldigt den göttlichen Grundsätzen der Bildung und Humanität.

Das österreichische Heer zehrt die Habs des armen Landbauers unentgeltlich auf; wir zahlen innerhalb unserer eigenen Grenzen überall mit baarem Gelde.

Das österreichische Heer raubt, mordet, sengt: wir haben noch selten die ungarische Grenze überschritten und nie wurde von uns etwas verheert, vielmehr zurückerstattet, wenn irgendwo ein Schaden verübt worden ist.

Die österreichische Tyrannei confiscirt das Vermögen Desjenigen, der für sein eigenes Vaterland kämpft, und verurtheilt unsere Officiere zum Tode durch Henkershand: in unsern Händen befinden sich 2 Generaln, 500 Oberofficiere und 20,000 Mann Gefangene, unter denen mehrere Landesverräter aus unserer Nation, dennoch wurde noch kein Einziger hingerichtet, und 4000 croatischen Gefangenen haben wir grossherzig die Freiheit geschenkt.

Nebst Gott legen diese unsere Handlungen davon Zeugnenschaft ab, dass wir gegen Tyrannei und Barbarismus kämpfen, dass wir Freiheit und Humanität nicht nur verkündigen, sondern auch ausüben, und zwar unter den schweren Umständen, wo die Nothwendigkeit der Selbstvertheidigung die Nation auch zu ausserordentlichen Massregeln berechtigte.

Die Waffen der ungarischen Nation sind mit dem österreichischen Heere auch bereits fertig geworden. Das befreite Land durfte nur mehr zum Aufblühen gebracht werden. Doch das Habsburg-Lothringensche Haus nimmt nun zum zweiten Male seine Zuflucht zum russischen Despoten. Und es brach von Kronstadt angefangen über Lemberg und bis Wien ein aus 120,000 Mann bestehende russische Macht in unser Vaterland, in das Land der Märtyrer der Volksfreiheit. (Schlus folg.)

Nicht amtlicher Theil.

Klausenburg, den 11. Juli.

Neutralität. Der Kampf, welchen wir kämpfen, ist der Kampf der Freiheit gegen die Sklaverei.

Freiheit aber wollen wir nicht nur für den Ungarn, sondern für jede andere, dieses Land bewohnende Volksrace.

Wenn daher in diesem heiligen und glorreichen Kampfe für die gemeinsame Freiheit aller, unsere Brüder ihr Herzblut vergiessen, so können wir verlangen, dass sie in demselben von allen Volksracen gleichmässig und brüderlich unterstützt werden.

Wir wollen die Wunden der nächsten Vergangenheit nicht aufreissen, vielmehr möchten wir, — wenn gleich es nicht in unserer Macht steht die Geschichte stumm zu machen, welche mit ihrem unparteiischen Urtheil die Verräther und Treulosen richten wird — recht gerne auf den höllischen Kampf des Verraths und Treubruchs, welcher gegen uns von den verleiteten Nationen geführt wurde, den Schleier der Verges-

ték, hogy azért a kibékülés, a testvéri kiengesztelődés legbecsesebb árnyját esérébe kapjuk.

Ez akarótnak, a feledésnek, a kiengeszteltségnek humanus kormányunk kitünő jeleit adá és adja minden nap.

És mivel akarják mindezeket száz testvéreink fizetni, a Bote szerint?

Neutralitással.

Ez annyit tesz: hogy az eddigi nyílt harc helyett, melyet ellenünk vívtak, most midőn az erők legnagyobb megfeszítésére, minden akarótnak, minden tevékenységnek hazánk megszabadítása szent céljában egyesítésére multhatlan szükségünk van, a szerepek legveszélyesebbikének, az alatomosságunk nyitassék tágas út.

Nincs miért illusiot csinálni magunknak.

Át kell tisztán látnunk, hogy a neutralitás, melyet részökre kikötni akarnak, nem egyeben, mint ellenéges indulaton, melyet azonban addig, míg a kimenetelt bizonytalanunk tartják nyíltan kitüntetni nem mernek, vagy pedig az ügy érdeke iránti részvétlenségen, vagy a legjobb esetben gyáva féltékenységen alapul.

Mind a három veszélyes, mind a három kárhuzatos.

Már önmagában véve is, ne higyük, hogy a neutralitás ártalmunkra ne szolgáljon, legyen az bár legjobb akarótból kikötte.

Ártalmunkra szolgál kétségen kívül:

mert kevesbiti az erőt, melyet egyébiránt ki lehetne fejtenünk;

mert ügyünket az ellenünk harczoló rossz akarat előtt kétes alakban tünteti elő, mintha az nem lenne minden népfajok, a mindennekkel közös szabadság ügye;

mert csökkenti az ügy iránti rokonszenvet a többi népfajok azon tömegében, mely öntudatlan csak eszköze volt eddig is elleneink karhuzatos szándékainak elősegítésére;

's mert világos, miként az csak addig tartand, míg a mérleg úgy is részünkön áll, 's épen akkor valóan nyilvános harczczá, midőn talán némileg és bizonyos környülmények közt hasznunkra lehetne a harc eldöntő pillanatában.

Jogunk van tehát követelni; hogy száz testvéreink is nyíltan fellépjenek elősegíteni ügyünk diadalmát, hogy valamint osztolni fognak a kivívott szabadság áldásában, osztozzanak most a harc veszélyeiben is; vagy nyilatkozzanak, ha ellenünk vannak.

E' jogunkat senki sem vonhatja kétségbe.

Abból pedig, mit a Bote hitvány ürügyként felhoz, hogy csak nem kívánhatni, miként velünk viva fegyvert fogjanak saját véreik ellen, kik az ellenség sorai közt harczolnak ellenünk, valóban épen az ellenkező következik.

Épen azért, mert véreik mint árulók, mint hitszegők léptek fel ellenünk, köteleességök a hamaraditaknak vérrrel mosni le e' gyalázatot, 's kárpótolni a veszteséget, mely amagazok elpártolása által a mellettünk küzdendők sorain ejtetett.

És mű nem is hiszszük, hogy az az öszszes százságunk akarata lenne.

Avagy akarhatja egy egész népfaj, mely pedig a becsületre oly sokat tart: hogy a közös szabadságért vivandó harczból, akár a szabadság ügyéhez részvétlenségből, akár gyáva féltékenységből kihagyáséék; hogy majd midőn a szabadság áldásaiban békés osztozódás boldog ideje elkövetkezend, megvető gunyosolylyal nézze a magyar, a székely 's az oláh is, miként lép fel egy egész népfaj oly valaminek követelésére, melyért vérét ontani nem akará, nem meré; 's hogy a történet egykor kirelhetlenül sujtsa az egész fajt, melynek számára a szabadságot, a többiek rettenthetetlen vitézsége vivá ki 's adá abból az osztályrészt, mint ügye fogyott koldusnak az alamizsnát?

Nem, nem, ezt a százság nem akarhatja 's csak tőlünk függ, miként az erőt, mely e' fájban most télen szunynyadoz, vagy épen ferde irányban működik, a közös harczban okosan felhasználjuk.

„Okosan“ mondók, mert mindenesetre vigyáznunk kell arra, nehogy a rossz akarat a kezét, mely fegyvert fog, midőn azt netalán ellenünk fordítandja, a fegyvert fogónak is saját keble ellen fordítsa.

Ezen neutralitás kérdése valóban sokkal komolyabb, mint gondolok egyelőre.

senheit werfen, um dafür Anssöhnung und brüderliche Ausgleichung, als die werthvollste Tauschwaare zu gewinnen.

Unsere humane Regirung gab und gibt täglich deutliche Beweise dieses Strebens nach Vergessenheit und Aussöhnung.

Und womit wollen unsere Sächsischen Brüder dieses alles uns erwiedern?

Dem Siebenbürger Boten nach, — mit Neutralität. Dieses heisst: Statt des bis jetzt gegen uns offen geführten Krieges, eben jetzt, — wo wir der grössten Kraft Anstrengung, der Vereinigung aller Wünsche und aller Thatkraft zum heiligen Ziel der Befreiung unserer Vaterlandes unumgänglich bedürfen, — dem gefährlichsten aller Dinge, der Hinterlist einen weiten Weg öfönen.

Wir brauchen uns keine Illusionen zu machen. Deutlich müssen wir es einsehen, dass die Neutralität, welche sie sich ausbedingen wollen, auf nichts andern, als ihren feindseligen Gesinnungen, welche sie übrigens, so lange sie den Ausgang noch für ungewiss halten, offen zu zeigen nicht wagen, oder aber auf ihrer Gleichgültigkeit gegen die Sache, oder im besten Falle auf ihrer feigen Furcht fusset.

Alle drei sind gefährlich und verdammlieh.

Glauben wir ja nicht dass die Neutralität auch an sich selbst genommen, selbst wenn sie mit dem besten Willen ausbedungen wird, uns nicht zum Schaden gereiche.

Sie gereicht uns unbezweifelt zum Schaden: Denn 1-stens vermindert sie die Kraft, die wir sonst entwickeln könnten.

2-tens Lässt sie unsere Sache vor dem gegen uns kämpfenden bösen Willen in zweideutigem Lichte erscheinen, als ob es nicht die Sache jeder Nation, die Sache der für uns alle gemeinsamen Freiheit sey.

3-tens Vermindert sie bei jener Masse der andern Nationen, welche zur Beförderung der verdammliehen Zwecke unseres Feindes bisher nur blindes Werkzeug war, die Sympathie zu dieser Sache.

4-tens Endlich ist es Klar, dass dieselbe nur so lange dauern wird, als die Waage sich auf unsere Seite neigt; und gerade damals in offae Feindschaft ausbrechen kann, wenn dieselbe einigermassen zwischen gewissen Umständen im Augenblick der Entscheidung uns von Nutzen seyn könnte.

Wir haben daher das Recht zu verlangen: dass auch unsere Sächsischen Brüder zur Beförderung des Sieges unserer Sache offen auftreten, und, so wie sie Theil haben werden an der durchgekämpften Freiheit, auch jetzt an der Gefahr des Kampfes Theil nehmen, oder aber, wenn sie gegen uns sind, sich erklären.

Dieses unser Recht kann niemand in Zweifel ziehen. Daraus aber, was der Bote als schwachen Vorwand anführt, dass man nicht verlangen könne, dass sie in den Reihen mit uns, die Waffen gegen ihre eigenen Brüder, welche in den Reihen des Feindes gegen uns streiten, kehren sollten, — folgt in Wahrheit gerade das Gegentheil.

Gerade darum eben, weil ihre Brüder als Verräther, als Treubrühige gegen uns aufgetreten sind, ist es für die daheim gebliebenen Pflicht, diese Schande mit Blut abzuwaschen, und den Verlust zu entschädigen, welcher durch die Abtrünnigkeit jener Nichtswürdigen in den Reihen unserer Mitkämpfer entstanden ist.

Auh glauben wir nicht, dass das der Wille der gesammten Sachsen sey.

Kann wohl eine ganze Nation, und zwar eine, welche so viel auf Ehre hält, es wünschen, dass sie aus dem, der gemeinsamen Freiheit geltenden Kampfe, entweder wegen Gleichgültigkeit gegen die Sache der Freiheit, oder wegen feiger Furcht ausgeschlossen werde; dass später, wenn die glückliche Zeit der Theilnahme an den Segnungen der Freiheit eintreten wird, der Ungar, Szekler und auch der Walache mit verächtlichem Hohn es ansähe, wie eine ganze Nation mit Ausprüchen auf etwas hervortrete, wofür sie ihr Blut zu vergiessen sich weigerte und es nicht wagte, und dass die Geschichte einst unerbitlich eine ganze Nation verurtheile, für welche die unerschütterliche Tapferkeit der andern die Freiheit erfocht, u. ihr ihren Theil daran gab, wie ein Almosen dem elenden Bettler?

Nein, nein, dieses können die Sachsen nicht wünschen, und nur von uns hängt es ab, die Kraft, welche jetzt unthätig in dieser Nation schlumert, oder aber in schlechter Richtung wirkt, im gemeinsamen Kampfe klug zu benützen.

Klug sagen wir, denn wir müssen jedenfalls darauf Acht haben, dass der böse Wille die Hand, welche die Waffe ergreift, nicht, indem er dieselbe vielleicht gegen uns richtet, gegen den eigenen Busen des Waffenträgers kehre.

Diese Neutralitätsfrage ist wirklich viel ernster, als wir anfangs glauben möchten.

A' ki nincs mellettünk; az ellenünk van é' harczbán.

Kell pedig tisztán tudnunk, kik vannak ellenünk? hogy ellenük védhessük magunkat, míg ideje van. □.

Wer nicht mit uns ist, ist gegen uns im Kampfe.

Wir müssen es aber deutlich wissen, wer gegen uns ist, dass wir uns gegen denselben, so lange es noch Zeit ist, schützen können. □

Dézs Jul. 12.

A' tegnap előtt reggeli hoszasas ágyuzás eredményéről ma sem tudunk semmit. Ugyancsak az nap egy Besztercze felé utazott polgártársunkat Mogyoros tájt elfogták a' cheveaux-legers-ek, 's onnan lehozták Somkerékre, hová a' hegyeken keresztül az nap r. 9 óra tájt egy csapat Carl. Ferd. 's muszka sereg is érkezett. Ezen sereg parancsolt magának táborába eleséget 's italt vitetni pénz fizetésért, azonban mit sem fizetett. Később ezen ellenséges sereg állomását elhagyta, a' faluban hagyván a' kész meleg ételt, 's nagy sebességgel sietett vissza oda, honnan jött. Távoztakor az elfogott polgártársat haza jöni engedé, oly kijelentéssel hogy Beszterczére nem szabad utaznia. — Tegnap előtt olta Somkeréken ellenség nem mutatta magát. Az ellenség ott mulattában két sürgönyt fogott el, egyik Béntől jött, másik Kolozsvárról küldetett Bémhez. — A' havasalji gréniczerek 's szomszédságunkban lakozó oláhok közelebről seregünk 's a' magyarok irányában rosszul viselkedtek magukat; azonban az utobbiert mint a' hírlók beszélik megkostolták a' kancsukat.

Egy utazó előadása szerint a' tegnapelőtti csata a' Beszterzei sétatérén kezdődött. A' mieink folytonos tüzeléssel hátráltak Szerédfalváig. Ezen utazó a' holtakat eltakarító falusiak után mind két részről halottakat 150-re teszi. Sebesülteink a' táborral hozottak el. — Seregünk Szerédfalván állomásoz, az ellenség Királynémetiben. Oda vonult vissza Somkeréről is az ellenség. Innen czirkálni ki jár eleség után Árokaljára.

Dées, am 12-ten Juli.

Auch heute wissen wir noch nichts von dem Resultat der vorgestern in der Frühe, lang anhaltenden Kanonade.

Am nämlichen Tage nahmen in der Gegend von Mogyoros die Cheveaux Legers einen unserer Bürger-Kameraden, welcher gegen Bistritz zu reiste, gefangen, und brachten ihn von da nach Somkerék, wohin am nämlichen Tage morgens gegen 9 Uhr eine Abtheilung von Carl Ferdinand und eine Russische Truppenzahl angekommen war. Diese Truppen befehlen, man solle ihnen Lebensmittel und Wein für Bezahlung ins Lager schicken, zahlten indessen nichts. Später verliess diese feindliche Truppe ihre Stellung, indem sie das fertige warme Essen im Dorfe im Stich liess und mit grosser Schnelligkeit dahin, von wo sie gekommen, zurückeilte. Bei ihrer Entfernung erlaubten sie dem gefangenen Bürger nach Hause zu gehen, mit dem Bedeuten, dass er nach Bistritz nicht reisen dürfe. Seit vorgestern hat sich in Somkerék kein Feind gezeigt. Der Feind fing während seinem Aufenthalt daselbst zwei Staffeten auf, die eine kam von Bem, die andere war von Klausenburg an Bem abgeschickt. — Die Grenzer und die in ihrer Nachbarschaft Wohnenden Walachen haben sich gegen unsere Armee und die Ungarn, in der letzten Zeit schlecht aufgeführt, dafür aber, wie es heisst, ihre Strafe erhalten. Nach der Aussage eines Reisenden begann die vorgestrige Schlacht auf der Bistritzer Allee. Die Unrigen zogen sich unter beständigem Feuern bis Szerédfalva zurück. Derselbe Reisende gibt nach der Angabe der Dorfbewohner, welche die Todten begruben, die Todten von beiden Seiten auf 150 an; unsere Verwundeten wurden mit der Armee mitgebracht. — Unsere Armee stationirt bei Szerédfalva, der Feind in Király-Némethi Dorthin hat sich derselbe auch von Somkerék zurückgezogen. Von dort aus geht er nach Árokalja requiriren.

H I R D E T M É N Y E K.

(1) Az álladalom részéről közhírré tétetik: hogy a' M. újvári álladalmi gazdaság, 's ahoz tartozó jogok és javadalmak, a' jövő 1850-ik év majusa 1 ső napjától kezdve 3. egymásután következő évekre leendő haszonbérbe adasuk iránt folyó évi October 20-án a' M. újvári sobánya hivatal iródijában nyilvános árverés fog tartatni, hol az illő bánatpénz betétele mellett az árveréshez szollani mindenkinek szabad leszen; az haszonbérleti szerződés pontjai ottan elélegesen is megláthatók, — ugyszintén a' haszonbérbe adandó jök és javadalmak menynyi- és minőségekről is meggyőződést lehet szerezni. (3)

(2) Belső középvezetésben 541-ik számú háznál, Czukrasz Straczingér Jozsefnél az alább nevezendő válogatott borok minden időben találhatók; a: m: valodi franciaia pezsgő, Xeres, Mádéra, Ciprus, vörös és fehér Bordeaux, Malaga, Muscat d' lunnel, mosel muscattell, Tokai aszszu, Menei, és budai zörös aszszu, Somlai, fehér, léány szőlő, 1811-beli budai vöröss, egri, villáni, budai, és érmeleki vörös, Ürmös, és 1841-beli patzali bakator, illendő áron. (3)

H I R D E T M É N Y.

(3) Az álladalom részéről közhírré tétetik: hogy a' jövő hetfőn, folyó hó 16-ik napján reggeli 9 orakor a' kaszárnyával szembe lévő fogadóházban a' városnak számos nagyobb és kisebb sertések, köz árverés utján elfognak adatni. Kolozsvárt 11-ik július 1849. (3)

(3) Nemes Marosszékbén Koronkába, a' gr. Toldalagi Ferencz ur udvarába kotsiskodó szabohalmegyei születésű Kis József kistsiny természetű himlő helyes, kistsiny szemű, veselete kerek kalap, hógatya, guba, folyó évi martius 31-én elszokott, 's el vitt egy 10 éves közepes természetű pej kanczát, melynek orrán fel felé hoszsza fehérség, két lábán nagyobb, kettőn kisebb mértékben fehérség van körmei körül, háta fejezés tarka, hátulsó körmei balok. Elvitt egy tanító prieset 's egy kantart ki az irt kocsist vagy kanczát megtalálja, vagy holtleketet tudná, töstént feltartoztatni, 's a' Marosszék tisztségéhez kísértetni, — vagy levele által M. Vasárhelyen át Koronkába udvarbíró Újvárosi Lajos urnak hírré tenni tisztelettel kéretik. (4)

(2) Az óvárban a' barátok zárdájához mellékelt 's csakugyan a' zárdához tartozó új épületben eladó egy metezett tükör 5 fertály singnyi hoszsza, egy repetáló 's a' napok számát mutató nagy óra, több réz — és vasedényekkel együtt. (3)

(2) A' Beszterzei táborból megszökött és a' dezerméri erdőben lappangó bonvédek által eloroztatott két kantzba keresztetik; melyek közül egyik világos sárga, az első jobb lába a' bokájánál hibás, a' hátulsó jobbi lába kevésbé szárcsa, a' bal lábánál a' körmin fejtül patko nyom látható, 4 éves, 15% markos. A' másik arany szőru pej két hátulsó lába szárcsa, 9 éves, 14 marok 3 col, pirospej kantzba csitko alatta, az anyához hasonló. A' ki hol letökről valamit tudna sziveskedjek a' Kolozsvár városi előjáróságához jelentést tenni. (3)

(2) KARVÁSZI JÓZSEF török czimű kereskedésében hájszir és gabona pálinka árultatik. (3)

(3) A' nagyhid közelében 121 szám alatti ház kedvező feltételek alatt jutányos áron eladó, van 4. kéayelmes szobája, kamarája, teli nyári konyhája, nagy pinczéje, 6. lóra istállója, kocsiszinje köből építve — nagygabonás, kutja és kertje, az árának nagyobb része a' házon fekszik; — van hozzá egy szép nagy szőlő is sajtóval. (3)

(3) Néhai dr. Józsa Dániel ur tömegéhez tartozó mintegy 3,000 veder különböző, de leginkább 1846-dik évi termés bor Sz. Somlyón továbbá mintegy 1000 veder 1848 k évi termés jó minőségű bor Bályoghon; 's végre a' Sz. Somlyói hegyen lévő 20 kapas szőlő, mely alatt jó borház is van; szabad kézből bár mikor illő áron eladandók. — Bővebb értesülést nyerbetni Somlyón vagy alólrtnál, vagy távol létemben Józsa Gyula, — Bályoghon pedig tisztartó CSENGERFI SÁMUEL uraknál. (3)

HEGYI MIHÁLY,

a' Józsa árvák gyám-gondnoka. (3)

(1) Alólrnt tisztelettel jelenti a' t: cz: kötönségnek, mindenféle selvem kelmeknek, — szép fekete vagy akárm-fele, sötét vagy akárm-fele világos színreke való festésében igen jutányos ároni kész szolgáltatás, — a' külső tandanczában, a' ref. collegium udvara térszomszédjában lévő, három zöldtáblás, utczára nyílló ablakairól, megösmérhető szállásn. Kolozsvárt jul. 9 én 1849. LUDVIG ÁMÁLIA (1)

(3) Az álladalom részéről közhírré tétetik — hogy itten Kolozsvárt — a' volt kormányzati lakban működő különböző hivatali osztályok számára — a' következő tölre megkívántató — 300 az a három-száz rövid öl tüzifa beszerzése és bészállítása iránt — idei augusztus hó első napján — a' fennnt kormányzati lak leveltári hivatal egyik szobájában ar-ésükentes fog tartatanni az áresökentés feltételeit — a' vállalkozni kívánók akkor ott helyben megértendők. (3)